

РЕШЕНИЕ

№ 134

В ИМЕТО НА НАРОДА гр.

Перник, 08.06. 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети май през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г. к.н.а.х.д. №129 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" гр. София против решение №110/08.03.2011 г. по н.а.х.д. №1382/2010 г. на Районен съд - Перник.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 1646 от 01.10.2010 г. на Директор на Дирекция "Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата" при Агенция Пътна инфраструктура гр. София, с което на Д. Ю. Д. е наложено наказание "глоба" в размер на 2 000 лв. на основание чл.53, ал. 1, т.2 от Закона за пътищата, за извършено нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1а от Закона за пътищата, като съдът е намалил размера на наказанието и е определил за нарушението глоба в размер на 300 лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд -Перник е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, изложени са съображения в тази насока.

Направено е искане да бъде отменено решението на Районен съд -Перник, като касационната инстанция реши спора по същество и потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление.

Ответникът по жалбата, не заявява становище.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на първата инстанция, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Издаденото наказателно постановление е от компетентен орган, в съответствие с административнонаказателните процесуални правила и въз основа на приложимия материален закон. Това само по себе си не е достатъчно, да бъде направен обоснован извод за законосъобразност на наказателното постановление. Освен това наказателното постановление следва да е съобразено и с целите на закона, както и с разпоредбите на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

От събраните пред въззивната инстанция доказателства е безспорно установено, че е налице нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1а от Закона за пътищата. Безспорно е установено, че на 03.09.2010 г. на международен път Е79 след разклона за с. Драгичево в посока гр. София се е движел товарен автомобил с рег. №СА 8530 МА, управляван от Д.Д., автомобилът е тежко пътно превозно средство и е бил претоварен, като при максимално допустимо натоварване на една двойна ос на камион 18 000 кг е бил с натоварване на двойната ос 33 400 кг и при максимално допустимо общо тегло на автомобила от 32 000 кг е бил с общо тегло 49 780 кг. Измерването е извършено с техническо средство "ел. везна" и по делото, като доказателство е представена и приета разпечатка от техническото средство с горните стойности.

В решението си районният съд е приел горната обстановка, като безспорно доказана. Постановявайки решението си районния съд е преценил, че размерът на наказанието следва да бъде определен в минимален размер, а не както е наложил административнонаказващия орган, максимален размер.

Настоящата инстанция споделя извода на районния съд.

В наказателното постановление липсват каквито и да било доводи, въз основа на какви обстоятелства административнонаказващия орган е определил максималното законово наказание, след като по преписката, а и след това в кориците на делото не се съдържат доказателства за

отегчаващи вината обстоятелства. Безспорно е, че това е първо такова нарушение за Д.Д..

Административнонаказващият орган не се е съобразил и с имотното състояние на нарушителя, тъй като месечното му възнаграждение най-вероятно е по-малко от наложената санкция.

Административнонаказващият орган не се е съобразил и с целта на наказанието да бъде превъзпитан нарушителят и да бъде мотивиран да спазва установения правен ред за в бъдеще, като се въздържа от извършване на такива нарушения. Тази цел може да бъде постигната и с налагане на наказание в минимален размер, имайки предвид че е първо от този вид за нарушителя. Наказанието трябва да е и справедливо, да съответства на тежестта на нарушението и да е съобразено с личността на дееца. За да определи наказание в максимален размер административнонаказващият орган е следвало да изложи мотиви защо определя именно максимален, а не друг размер на наказанието, като по този начин създаде предпоставки за извършване проверка за законосъобразност на обжалвания акт. Липсата на мотиви по отношение размера на наказанието прави същото незаконосъобразно в тази му част.

Като е изменил обжалваното наказателно постановление и е определил размера на наказанието съобразно доказателствата по делото районния съд е постановил един правилен, законосъобразен, обостнован и мотивиран съдебен акт.

Водим от горното при разглеждането на делото и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Мотивиран така, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №110/08.03.2011 г. по н.а.х.д. №1382/2010 г. на Районен съд - Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/